

Етапи роботи з дітьми, що схильні до суїциду або здійснили спробу суїциду

Роботу з дітьми, що схильні до суїциду або здійснили спробу суїциду, умовно можна поділити на два етапи:

Перший етап – психодіагностичний. Майже кожний, хто всерйоз думає про самогубство, так чи інакше дає зрозуміти оточуючим про свій намір. Самогубства часто не виникають раптово, імпульсно, передбачувано або неминуче. Вони є останньою краплею в чаші адаптації, що поступово погіршується. Серед тих, хто зібрався вчинити суїцид, від 70 до 75% тим або іншим чином розкривають свої прагнення. Іноді це будуть ледве помітні натяки; часто ж загрози є легко впізнаними. Дуже важливо, що 75 % тих, хто вчиняє самогубства, перед цим з якого-небудь приводу відвідують лікарів. Психологів, педагогів, працівників соціальних служб упродовж найближчих тижнів і місяців. Вони шукають можливості висловитися і бути вислуханими. Проте дуже часто лікарі, соціальні працівники і сім'я не слухають їх. Суїцидальними людьми в цілому часто керують амбівалентні відчуття. Вони шукають можливості висловитися і бути вислуханими. Проте дуже часто лікарі, соціальні працівники і сім'я не слухають їх. Суїцидальними людьми в цілому часто керують амбівалентні відчуття. Вони відчувають безнадійність, в той же самий час сподіваються на порятунок. Часто аргументи за і проти суїциду настільки урівноважені, що коли близькі в ці хвилини виявляють теплоту, турботу і проникливість, то терези можуть перехилитися у бік вибору життя. Тому дуже важливо знати під час бесіди з суїцидальною людиною про особливі ключі і приховані прикмети самогубства. Розрізняють схильність до суїцидальної поведінки, залежно від типу особи. Так наводиться статистика, що в 36% суїциди чинять істероїди, в 33% - інфантильні емоційно лабільні суб'єкти, і в 13% - у суб'єктів відзначались астеничні риси. В основному у підлітків, схильних до суїцидальної поведінки, простежується високий рівень агресивності та тривожності.

На першому етапі відбувається діагностування та виявлення дітей, що мають схильність до суїцидальної поведінки і складання так званої «групи ризику», з якою буде проводитися подальша робота.

Другий етап - психокорекційна робота з дітьми «групи ризику». Центральний етап роботи. На данному етапі проводяться психокорекційні заняття з метою усунення ризику самогубства підлітків, щоб знизити рівень тривожності та агресивності дітей, а також поліпшити відносини дітей «групи ризику» з оточуючими: колективом однолітків, батьками, вчителями. Психокорекційні заняття проводяться в кілька етапів, тривалість їх може варіювати від кількох тижнів до місяців і навіть років.